

Το 2007, ο νυν υπουργός Οικονομίας μιλούσε για το πόσο σημαντικές ήταν οι επενδύσεις στην αγορά κατοικίας και γης. Τώρα επικαλείται το ότι έχουμε υψηλό ποσοστό ιδιοκατοίκησης στη χώρα μας για να δικαιολογήσει τους υψηλούς

Του **Δημήτρη Τρίμη**

Μετά το ξέσπασμα της κρίσης, δηλαδή όταν η χώρα χρεοκόπησε και μπήκε σε εφαρμογή η λιτότητα με τα μνημόνια (ΔΝΤ - Ε.Ε. και ΕΚΤ), ήθελα να βρω χρόνο να ερευνήσω το πριν και το μετά, όπως μας το παρουσίαζαν οι ειδήμονες στην οικονομία, στην πολιτική, στα υπουργεία, στις τράπεζες, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους διεθνείς οργανισμούς. Δεν ήταν μόνο το γεγονός ότι οι ίδιοι που έφτασαν τη χώρα στην υπερχρέωση, στα μνημόνια και στην κοινωνική αποσύνθεση, συνεχίζουν να καθοδηγούν και να διευθύνουν τη... διάσωση της χώρας, ήταν και ότι και τότε και τώρα ήταν προσωπικά πλούσιοι και οι ίδιοι. Τόσο πλούσιοι με τις αστρονομικές αμοιβές τους και τα μπόνους τους από τις... επιδόσεις της οικονομίας και των τραπεζικών και επιχειρηματικών κερδών, που φυσικά δεν είχαν κανένα λόγο να «κινδυνολογήσουν», όπως (λίγοι, δυστυχώς) άλλοι στην Αριστερά και στην ακαδημαϊκή κοινότητα, οι οποίοι έβλεπαν τη φούσκα έτοιμη να σκάσει. Ας είναι... Όταν βρω χρόνο, ίσως κάποτε προχωρήσω τη σχετική μελέτη.

«Επενδυτικές ευκαιρίες»

Στη βιβλιοθήκη μου όμως χθες βρήκα και ξαναδιάβασα ένα βιβλίο του 2007 των εκδόσεων Σάκκουλα (με τίτλο «Αγορά Κατοικίας: Τάσεις και Επενδυτικές Ευκαιρίες» που επιμελήθηκαν οι Νικόλαος Καραμούζης και Γκίκας Χαρδούβελης), στο οποίο ο σημερινός υπουργός Οικονομίας (τότε στέλεχος της Eurobank) και άλλα στελέχη της ελληνικής πολιτικής και οικονομικής ελίτ μάς έλεγαν πόσο αναγκαία για την ανάπτυξη της χώρας ήταν η διαρκής «πιστωτική επέκταση». Πόσο σημαντικές δηλαδή είναι οι επενδύσεις στην αγορά κατοικίας και γης και πόσα ωραία στεγαστικά δάνεια μπορούν και πρέπει να δώσουν στους «αναπτυσσόμενους» Έλληνες οι τράπεζες, για τις οποίες βεβαίως οι περισσότεροι δούλευαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και οι ίδιοι, εξασφαλίζοντας προφανώς για τον εαυτό τους -και για τους «μάγους» των αγορών στα υψηλά κλιμάκια των τραπεζών- απίθανα μπόνους.

Τότε, στις 13 Ιουνίου 2007, η τράπεζα Eurobank EFG είχε διοργανώσει ειδική ημερίδα για την παρουσίαση του βιβλίου στο νέο κτίριο Διοίκησης του ομίλου Eurobank EFG, στο Μέγαρο Ιδρύματος Μποδοσάκη. Και όπως σημείωνε σε σχετική ανακοίνωσή της η τράπεζα -που βεβαίως δημοσιεύτηκε άνευ κριτικών παρατηρήσεων από το σύνολο των τότε ισχυρών ΜΜΕ, μέσω των «παπαγάλων» τους- ο κ. Χαρδούβελης ανέφερε ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει πρόβλημα υπερτίμησης των κατοικιών, ενώ η σημασία της αγοράς κατοικίας αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο μέσος ρυθμός αύξησης των επενδύσεων σε Ελλάδα, Ισπανία

και ΗΠΑ την τελευταία δεκαετία είναι υψηλότερος του ρυθμού αύξησης του ΑΕΠ σε σταθερές τιμές.

Ο κ. Χαρδούβελης τόνισε ότι, σύμφωνα με τις έρευνες οικονομικού κλίματος της EUROSTAT, οι κατασκευαστές κατοικιών που θα χρεώσουν υψηλότερη τιμή τους επόμενους τρεις μήνες είναι περισσότεροι από εκείνους που θα χρεώσουν χαμηλότερη τιμή.

Και οι υπόλοιποι

Τα ίδια πάνω-κάτω υποστήριξαν εκείνη τη μέρα ο Γ. Προβόπουλος της ΤτΕ, ο Γ. Περιστέρης, διευθύνων σύμβουλος ΤΕΡΝΑ Α.Ε., ο Πλ. Σακελλάρης, καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και επικεφαλής του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ.ά.

Και τώρα ως υπουργός ο Γκίκας Χαρδούβελης επικαλείται το γερμανικό επιχείρημα για το «πολύ υψηλό ποσοστό ιδιοκατοίκησης» στη χώρα μας, για να... δικαιολογήσει τους υπέρογκους φόρους στην ακίνητη περιουσία των «κορόιδων» που δανείζονταν, όπως τους παρακινούσε, για να ψωνίσουν «μεζονέτες», οι οποίες σήμερα θα αλλάξουν χέρια κοψοχρονιά μέσω κατασχέσεων και γρήγορων πλειστηριασμών.

Πηγή: efsyn.gr